

[Jørgen Gram.]

fra det ærede Medlems Side er den ganske simple, at han af al Magt trods sin Afstamning bekæmper den Sammensmeltning med det øvrige Land, som ogsaa de danske Embedsmænd maatte være et naturligt Led i.

Jeg tør i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Jens Møller fra sønderjysk Befolknings Side tilsige Regeringen Forstaaelse og Samvirke inden for parlamentarisk Styres Rammer, i Forvisning om, at den nuværende saavel som enhver dansk Regering vil yde enhver i Befolkningen hans Ret, naar han gør sin Pligt, den sønderjyske Befolkning ikke undtaget, og i lykkelig Erkendelse af, at vor Indsats gælder vort eget Land og Folk.

Med dette som Baggrund vil jeg fremdrage nogle Forhold, som trænger sig paa.

Naar unge værnepligtige i Fredstid og Ufredstid indkaldes og gør deres Pligt, bør enhver med samt hans Paarørende ogsaa have det Indtryk, at Samfundet ikke søger at unddrage sig sine Forpligtelser over for ham. Dette kan det maaske af og til skorte paa. Jeg har et Eksempel. En værnepligtig blev flere Maaneder efter Indkaldelsen angrebet af en Sygdom i Tjenesten. Den førte 3—4 Aars Lidelse med Flytning af den paagældende fra Hospital til Hospital som hjælpeløs Stakkel med sig, men Autoriteterne vilde ikke anerkende vedkommende som forsørgelsesberettiget som Militærinvalid. Man indrømmede ganske vist, at Sygdommen var kommet i Tjenesten, men der forelaa ikke Bevis for, at Sygdommen var en Følge af den militære Tjeneste. Men da der afgjort heller ikke har kunnet skaffes Bevis for, at Sygdommen havde sin Oprindelse fra før Indkaldelsen, og da en anset Læge endog erklærer, at omhandlede Rygmarvssygdom sandsynligvis har sit Udspring i Forkølelse i Tjenesten, saa burde de bestemmende Læger og Autoriteter ikke ved smaalige Petitesser forstørre en menneskelig Tragedie.

Naar Sygdommen er kommet i Tjenesten og det ikke kan bevises, at den er opstaaet forud for Indkaldelsen, saa maa der være militær Invalidforsørgelsespligt. Jeg har henvendt mig til Forsvarsministeren og Socialministeren og mødt menneskelig Forstaaelse, men fik ingen Afgørelse, som jeg ønskede den. Imedens døde den betræffende unge Mand, og hverken han, medens han var i Live, eller hans Paarørende har faaet den økonomiske Understøttelse, som de havde Krav paa. Jeg udbeder mig den paagældende Ministers Tilsagn om, at Sagen

tages op paa ny og der eventuelt træffes en anden Afgørelse, saa Offentligheden kan se, at Staten ikke viser smaalig Karrighed i slige Tilfælde.

I samme Forbindelse paakalder jeg paa Linie med det af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup fremførte Forsvarsministerens Støtte til, at de indkaldte værnepligtige i det mindste under den ekstraordinære Situation faar fri Rejse med Jernbanen til og fra deres Hjem under Orlov.

Idet jeg anerkender, at der til Sønderjylland til de af Mund- og Klovesyge særlig haardt ramte Besætningsejere er kommet ca. ½ Mill. Kr. til Udligning af Tab, fordi Landsdelen selv skaffede et tilsvarende Beløb, henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister at fremme de manglende Udbetalinger hurtigst muligt. Der er meget haardt Brug for de kontante Penge, og Tabene ved Mund- og Klovesygen er for mange vanskelige at bære.

Samtidig udbeder jeg mig Landbrugsministerens Tilsagn om, at han vil prøve at finde en Udvej for, at de Landmænd med Høstpantebreve og lignende Laan, som næsten intet har avlet sidste Sommer, kan faa de paagældende Laan afviklet uden katastrofale Indgreb.

Maa jeg dernæst i Lighed med adskillige Partifæller henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa, at der er en meget stærk Folkemangel i Landbruget. Det turde da være paa høje Tid at faa Beskæftigelseslovene ændret saaledes, at unge arbejdsføre Mænd ikke i Maaneder skal gaa i kostbare Arbejdsleje. Der er Hjem nok, der kunde faa Nytte af denne ikke udnyttede Arbejdskraft. Mit Partis Formand har gentagne Gange været inde paa dette Spørgsmaal. Det kan gribes an paa praktisk Maa- de, naar der er Vilje dertil hos Regeringen. Det vilde blive billigere for Staten, en Støtte for Landbrugere og ulige sundere for de unge selv.

For saa vidt der overhovedet er arbejdsledige, enten unge eller langvarigt arbejdsløse eller kortvarigt arbejdsløse, vil jeg henstille til Socialministeren, at han foretager det fornødne, for at der kan komme mere Gang i det Læplantningsarbejde i Jylland, som savnes saa haardt derovre, og som der er Lovhjemmel til. Lad os for en Gangs Skyld faa at se, at det ikke behøver at stivne, fordi et Arbejde skal have Forbindelse med et Regeringskontor. Lad os se at faa lidt godt ud af en ond Tid. Til Dato er der i Sønderjylland i de halvandet Aar, hvor der har været Lovhjemmel for at udføre Læplantning af arbejdsløse, kun